

Putovanje nakon stapanja

Kada voda zaboravi da je bila vodik

Poruka
za 70. rođendan

Pujya-e Daaji-ja

28. rujna, 2025, Kanha Shanti Vanam

Putovanje nakon stapanja

Kada voda zaboravi da je bila vodik

Dragi abhyasiji,

Većina ljudi vjeruje da je oslobođenje ili nirvana vrhunac duhovnog rasta. Ono je gašenje plamena pohlepe, mržnje, arogancije i neznanja. Ono je kraj ciklusa boli i smrti, krajnje stanje oslobođenja.

Prema riječima Kabira Saheba, mi počinjemo pomalo shvaćati mogućnost stapanja tek kada se naš ego nauči povući u pozadinu. Kabir Saheb to opisuje vrlo jednostavno: kaže da je stanje stapanja poput kišnih kapi koje padaju u ocean. Nijedna kap ne ostane da bi opisala kako to izgleda postati ocean.

Babujijeva zapanjujuća izjava, „Kada postigneš stapanje, tek tada možeš biti nazvan početnikom,“ preokreće sve što smo mislili da znamo! Ono što smo smatrali krajem puta zapravo je priprema da pravo putovanje tek počne.

Na primjer, glazbenik godinama uči svirati svoj instrument. No, tek kada ga savršeno savlada, kada nestane razlike između njega i njegove glazbe, može istinski početi stvarati. Tehnika tada ustupa mjesto čistom izrazu.

Sad se postavlja pitanje: što postoji iznad te sjedinjenosti glazbenika i glazbe? Tišina iz koje sva glazba dolazi i u koju se vraća. Ne neka prazna tišina, već tišina ispunjena svakom mogućom melodijom. Veliki glazbenik zna da se najljepša glazba svira u prostoru između nota.

No, proučimo pobliže što je to stapanje i što dolazi iznad njega!

*„Kada postigneš stapanje, tek
tada možeš biti nazvan početnikom.“*

Prvo, moramo znati tko ga želi. Tko ostane da bi znao da je traganje završeno? Kap koja tvrdi „Postala sam ocean!“ pokazuje da se stapanje još uvijek nije dogodilo.

U pravom stapanju ne postoji „ja“ koji bi tako nešto mogao tvrditi, niti entitet koji bi promatrao vlastito razlaganje. Kap ne može reći „Ja sam sada ocean,“ jer taj „ja“, koji bi to mogao reći, više ne postoji. Ovo nije smrt kakvu poznajemo već vrhunska transformacija. Smrt može čak voditi u Vječni Život.

Promislite o ovome: kap, koja je postavila pitanje „Tko osjeća stanje oceana?“ više ne postoji. To je kao da pitate: „O čemu misli plamen svijeće kada se stopi sa šumskim požarom?“ Pitanje pretpostavlja mislioca kojega više nema.

Priroda nam otkriva ovu veliku tajnu kroz najobičnije stvari. Uzmimo vodik: on može eksplodirati, opasan je i lako zapaljiv. Kisik pak potpiruje svaki plamen i pojačava ga. Sami po sebi oni donose nevolju. Ali što se desi kada se spoje na pravi način? Voda! Koja održava sve u životu i temelj je svega živog.

A sad obratite pažnju! Što se dogodilo s vodikom? Gdje je kisik? Nisu uništeni; pretvorili su se u nešto što nijedan od njih sam nije mogao zamisliti. Vodik ne može reći „Ja sam sada voda,“ jer više nema vodika u čistom obliku da to potvrdi. Nastala je nova stvarnost, različita od oba prvobitna elementa i ona ima novu svrhu.

Slično, pogledajte čudesne stvari koje klor i natrij mogu učiniti! Klor je otrovan plin, korišten u ratovima, a natrij eksplodira kada dođe u dodir s vodom. Ali kada se spoje, nastaje obična sol, neophodna našim stanicama. Smrtonosno je postalo neophodno, otrovno je postalo sigurno.

Rijeka koja se ulijeva u ocean, kišne kapi koje padaju u ocean i vodik koji se spaja s kisikom – sve su to načini da se izrazi jedinstvena svrha. To pokazuje da stapanje nije samo spajanje dvije tvari već rađanje nečeg novog i smislenijeg. To je odricanje

starog identiteta da bi se pronašao novi, namijenjen uzvišenijoj svrsi.

- **Izgubiti sebe zbog višeg cilja:** Ne radi se o tome da jedno prevlada nad drugim, već da oba entiteta odustanu od onoga što jesu radi nove, uzvišenije svrhe. To je žrtva koja donosi ispunjenje..
- **Promjena stanja, ne samo kombinacija:** Obično spajanje je poput miješanja dviju boja da bi se dobilo novu nijansu. Transcendentalno stapanje međutim je spajanje dviju stvari koje stvaraju nešto potpuno novo, poput vodika i kisika koji postaju voda. Oni se ne „miješaju“; oni se mijenjaju. .
- **Neočekivani rezultat:** Novonastali entitet može učiniti što nijedan od prvobitnih nije mogao. Ima nove sposobnosti, novi um, odnosno novu svrhu koju prije nije imao.

Kada Babuji kaže da je stapanje tek početak, mnogi su šokirani. „Učitelju,“ kažu, „što dolazi nakon stapanja ako ono nije kraj?“ ”

Iz iskustva sam naučio sljedeće:

Najprije dolazi do stapanja: Ocean prihvaća rijeku raširenih ruku koja, mada je uronjena u njega, ipak zadržava blijedo sjećanje na svoj zaseban identitet. Do tog početnog stapanja rijeke dolazi u istoj *loki Salokyata*.

Transcendentalno stapanje međutim je spajanje dviju stvari koje stvaraju nešto potpuno novo, poput vodika i kisika koji postaju voda. Oni se ne „miješaju“; oni se mijenjaju.

Potom, kako sazrijevamo postajemo istovjetni pa čak i sjećanje na različitost potpuno blijedi. Natrij ne pamti više da je bio natrij. On je sada samo sol i ne želi se vratiti svojoj eksplozivnoj prirodi.

No, ovo nije dovoljno za blisku sukladnost: tu pojedinačna „volja“ nestaje, dok Božja Volja teče kroz posudu bez otpora ili svijesti o protoku. Ne odbacuje ništa; sve drži, poput prostora.

I više od toga...što riječi ne mogu opisati: tu 'puninu'. Kako može voda opisati vodik i natriju što znači njegovati živa bića. Kako može sol opisati natriju i kloru koliko uživa u održavanju hrane svježom i održavanju ravnoteže krvi?

Filozofija Zapada to potpuno ništavilo zove 'prazninom', no znamo da je tu riječ o najživljoj punini. Postaju li vodik i kisik 'ništavilo' kada se spoje da bi stvorili vodu? Ne! Oni podržavaju sve ekosustave. Tako i praznina ega nakon stapanja. Ona nije prazna već toliko puna da to nema potrebe objavljivati.

Ostvareno biće koje je otišlo onkraj stapanja, ne šepuri se riječima: “Ja sam prosvijetljen!” Voda ne mora reći: “Ja sam H₂O”. Ona teče, hrani, čisti i podržava; samo njeno postojanje to potvrđuje.

Sada promislite o ovome: Cilj nije postati ocean, već shvatiti da nikada niste bili kap, već uvijek ocean koji je mislio da je kap. No, ovo saznanje je tek početak pravog rada. .

Kad jednom shvatite da ste ocean, morate naučiti svjesno sebe zamišljati unatrag kao kap. Ovaj put ne iz neznanja, već iz vrhunskog znanja. To razlikuje slobodnu dušu od vezane: jedna vjeruje u ono što vidi, dok druga svjesno i dalje igra ulogu kako bi drugi mogli nastaviti sanjati. Babuji je rekao: „Kada govorim, uvijek se pitam tko govori: Lalaji, ja ili netko drugi?“ Jedna je stvar sigurna: naš „ja“ nestaje.

Ostvareno biće koje je otišlo onkraj stapanja, ne šepuri se riječima: “Ja sam prosvijetljen!” Voda ne mora reći: “Ja sam H₂O”. Ona teče, hrani, čisti i podržava; samo njeno postojanje to potvrđuje.

Možda mislite: „Ovo su sjajne ideje, ali ja se i dalje moram nositi s prometnim gužvama svako jutro.“ Upravo u tome je poanta. Ocean mora naučiti osjećati sebe kao svaku kap, svjestan ograničenja utjelovljenja, dok živi ukorijenjen u Neograničenom.

Ali Daaji, pitat ćete me: “Kako to ostvariti u našem stvarnom životu?”

Budite poput vode! Voda ne bira kome će pomoći. Ne kaže: „Teći ću samo kroz zlatne kanale.“ Ona ostaje ista, ali se prilagođava svakom spremniku. Kada se zagrije, uzdiže se u obliku pare. Kada se ohladi, smrzava se. Ali nikada ne zaboravlja što je – da je nositeljica života. Zapamtite što nas je natrij

Cilj nije postati ocean, već shvatiti da nikada niste bili kap, već uvijek ocean koji je mislio da je kap. No, ovo saznanje je tek početak pravog rada.

naučio: čak i voda, koja je ključna za život, može biti štetna u dodiru s pogrešnim elementom. Duhovno putovanje zahtijeva fleksibilnost vode i mudrost da odaberemo pravu osobu za transformaciju. Isti princip vrijedi i za probleme braka. Zamislite da se natrij umjesto s klorom spoji s vodom! Boom...

Što se dogodi nakon stapanja? Isto što je i iznad vode – bezbroj stvari koje voda može postati i učiniti: ledeni kipovi čija ljepota vam oduzima dah, para koja pokreće velike strojeve, oblaci koji donose kišu suhoj zemlji, rijeke koje urezuju ogromne kanjone, kapi rose koje odražavaju sunce.

Mnoge se stvari mogu dogoditi u prostoru nakon stapanja. Spajanje vodika i kisika može stvoriti svu vodu koja je ikad bila ili će ikada biti. Simfonija počinje, a ona sadrži u sebi svaku moguću melodiju.

Budite poput vode! Voda ne bira kome će pomoći. Ne kaže: „Teći ću samo kroz zlatne kanale.“ Ona ostaje ista, ali se prilagođava svakom spremniku.

Duhovno putovanje zahtijeva fleksibilnost vode i mudrost da odaberemo pravu osobu za transformaciju.

Što se dogodi kada se spoje dvije velike praznine? Logički je odgovor da ne ostaje ništa. Ali ovo „Ništa“ nije nula. Beskonačno je matematički pojam koji kaže da je zbroj beskonačnog i beskonačnog - beskonačno, a ne “dva beskonačno”.

Kada su matematičari otkrili da postoje različite veličine beskonačnog – došli su do duboke duhovne istine. Iznad stapanja postoje ne samo beskonačne stvari, već beskonačnosti beskonačnog, svaka različita i obuhvaća sve ostale. Zato putovanje nakon stapanja nikada ne završava.

Želim vam reći: kap ne postaje ocean; kap shvati da je uvijek bila ocean. Ali to otkriće je tek prvi dan učenja na Sveučilištu Beskonačnog. Što je iznad toga?

To vam može reći tko se razvio iznad toga. Kada se vrate, oni shvate da tišina govori glasnije od riječi, da prisutnost uči više od propovijedi i da je najveća moć nemati nikakvu moć, već samo Ljubav – vječna igra vodika i kisika, stopljenih jedno u drugo i koji se vraćaju u život u obliku samog života. f.

To je čarolija razlaganja stvari na sastavne dijelove. To je put koji ide iznad puta. Zato se ja samo smiješim kada pitate: „Što dolazi nakon stapanja?“ Ne morate ništa reći; morate vi sami postati odgovor.

A kada to napravite, shvatit ćete zašto Učitelji ništa ne govore. Samo vam pruže čašu vode, promislite na to kako se vodik i kisik pretvore u nešto drugo. Vi ste ocean, a čudite se kako

je čist. Vi ste Božanski igrač koji se polako budi da bi odigrao ulogu u vlastitoj igri.

Iznad stapanja postoje ne samo beskonačne stvari, već beskonačnosti beskonačnog, svaka različita i obuhvaća sve ostale. Zato putovanje nakon stapanja nikada ne završava.

Kada se toga sjetite, dogodit će se najčudesnija stvar: ono što je obično postaje sveto, ne jer se promijenilo u nešto drugo, već jer se na njega gleda kao na ono što je uvijek bilo.

U Vrhunskoj tišini, koja je iznad svih stapanja, neka nam On podari mudrost da odaberemo pravi put.

S molitvama Velikom Učitelju,

Kamlesh

2